

Deportacije

Tokom maja i juna 1992. godine, crnogorska policija je uhapsila najmanje 79 bosanskih izbjeglica koja su pokušavala da pronađu svoj mir na teritoriji Crne Gore, dok su se na njihovim prostorima odvijale ratne operacije. Ova lica su zatim autobusima deportovana Vojsci Republike Srpske, tada pod vođstvom Radovana Karadžića. Među njima bilo je najmanje 66 pripadnika muslimanske nacionalnosti, nakon čega su likvidirani.

Za deportaciju bosanskih izbjeglica sa teritorije Crne Gore u toku 1992. godine optuženo je devet službenika Ministarstva unutrašnjih poslova Crne Gore. Presudom od 29. marta 2011. godine svi optuženi oslobođeni su zbog toga što, kako se navodi u presudi, nijesu mogli da počine ratni zločin protiv civilnog stanovništva, jer sukob u BiH nije bio međunarodnog karaktera.

Vrhovno državno tužilaštvo Crne Gore uložilo je 15. juna 2011. godine žalbu na oslobađajuću presudu optuženima u slučaju ratnog zločina „Deportacije“ i zatražilo ukidanje takve odluke. U Višem sudu u

Adresa:

Studentska ulica 37/a, L8

*Radno vrijeme: ponedjeljak - petak
08-15h*

www.yihr.me

*cgoffice@yihr.me | cgoffice@yihr.org
+382 20 513 687*

Podgorici 24. oktobra 2012. godine završeno je ponovno suđenje devetorici bivših pripadnika crnogorske policije. Viši sud u Podgorici ponovo je 22. novembra 2012. godine oslobodio sve optužene policijske službenike.

Individualna i objektivna odgovornost nije utvrđena u slučaju „Deportacije“, iako je država neposredno prihvatila odgovornost za ovaj ratni zločin i u decembru 2008. godine donijela odluku o sudskom poravnanju i isplatila oštećenima ukupnu odštetu u iznosu od 4,13 miliona eura.

Ratni zločin protiv izbjeglica iz Bosne i Hercegovine, Crna Gora gora još uvijek nije prepoznala kao takav, što pokazuje i sudski epilog, odnosno činjenica da je država samo obezbjedila naknadu štete porodicama žrtava deportacije. Prepoznavanje ovog zločina kao ratnog je naročito važno i za buduće generacije, kako bi spriječili da se nešto slično opet ponovi. Ovome bi ujedno doprinijelo i podizanje spomen-obilježja žrtvama deportacija, kao i proglašavanje dana sjećanja. Za ovo je podnošeno više inicijativa nadležnim organima, međutim, do danas one nisu prihvaćene.

